

KRERAC (1) *vb impf*

krerać, [kryrać].

e jasne (Cn e pochylone).

praes 1 sg krerãm. ◊ [3 sg kryrã.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

O głosie żurawia, gęsi itp.; gruere Mącz; clangere Cn: Gruo, Kreram yáko żoraw. Mącz 150a; [Iż pies śczeka/ Gęś kryra/ Wielbłąd rze: to ludzie od nich przyjmują ErazmJęzyk Hhv (Linde)].

Synonimy: gęgać, krukać.

Cf KRERANIE

TG